P10_TA(2025)0255

Główne cele na posiedzenie Konferencji Stron Konwencji CITES (COP20) w Uzbekistanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2025 r. w sprawie strategicznych celów UE na 20. sesję konferencji stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), która odbędzie się w Samarkandzie (Uzbekistan) w dniach 24 listopada – 5 grudnia 2025 r. (2025/2618(RSP))

(C/2026/2102)

Parlament Europejski,

— uwzględniając sprawozdanie Międzyrządowej Platformy Naukowo-Politycznej w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES) z dnia 4 maja 2019 r. pt. „Sprawozdanie z globalnej oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych” ([1]),

— uwzględniając Czerwoną księgę gatunków zagrożonych Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody (IUCN),

— mając na uwadze zasadę ostrożności zapisaną w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając sprawozdanie opublikowane w 2024 r. przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa pt. „The State of the World’s Forests: Forest-sector innovations towards a more sustainable future” [Stan lasów na świecie – innowacje w sektorze leśnym na rzecz bardziej zrównoważonej przyszłości],

— uwzględniając zbliżającą się 20. sesję konferencji stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem, która odbędzie się w Uzbekistanie w dniach 24 listopada – 5 grudnia 2025 r.,

— uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie nielegalnego handlu dziką fauną i florą, w tym najnowszą rezolucję 77/325 przyjętą 25 sierpnia 2023 r.,

— uwzględniając sprawozdanie Biura ONZ ds. Narkotyków i Przestępczości z maja 2024 r. pt. „World Wildlife Crime Report – Trafficking in Protected Species” [Sprawozdanie dotyczące światowych przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie – handel gatunkami chronionymi],

— uwzględniając publikację Europolu z 2025 r. pt. „The changing DNA of serious and organised crime – European Union Serious and Organised Crime Threat Assessment” [Zmieniające się DNA poważnej i zorganizowanej przestępczości – ocena zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością w Unii Europejskiej] (sprawozdanie EU SOCTA),

— uwzględniając rezolucję Konferencji Stron CITES 12.3 (Rev. CoP19) pt. „Zezwolenia i świadectwa”,

— uwzględniając decyzję Konferencji Stron CITES 19.66 pt. „Przegląd rezolucji Konferencji 11.3 (Rev. CoP19) w sprawie zgodności z przepisami i ich egzekwowania”,

— uwzględniając rezolucję Konferencji Stron CITES 17.6 (Rev. CoP19) pt. „Zakazywanie i wykrywanie korupcji, która sprzyja prowadzeniu działalności naruszającej postanowienia konwencji, oraz zapobieganie i przeciwdziałanie jej”,

— uwzględniając decyzje 19.81–19.83 Konferencji Stron CITES pt. „Przestępstwa przeciwko dzikiej przyrodzie z wykorzystaniem internetu”,

— uwzględniając rezolucję Konferencji Stron CITES 12.10 (Rev. CoP15) pt. „Rejestracja hodowli w niewoli do celów handlowych gatunków zwierząt wymienionych w załączniku I do konwencji”;

— uwzględniając decyzję Konferencji Stron CITES 14.69 pt. „Okazy hodowane w niewoli i w ramach działalności ranczerskiej”,

— uwzględniając rezolucje konferencji stron CITES 12.5 (Rev. CoP19) pt. „Ochrona tygrysów i innych gatunków dużych kotów azjatyckich wymienionych w załączniku I oraz handel nimi” oraz 9.14 (Rev. CoP17) pt. „Ochrona nosorożców afrykańskich i azjatyckich oraz handel nimi”,

([1]) Brondizio, E. S., Settele, J., Díaz, S. i Ngo, H. T. (red.), „Global assessment report on biodiversity and ecosystem services”, Międzyrządowa Platforma Naukowo-Polityczna w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów, Bonn, 2019.

— uwzględniając rezolucję Konferencji Stron CITES 10.10 (Rev. CoP19) pt. „Handel okazami słonia”,

— uwzględniając decyzje Konferencji Stron CITES 18.226 (Rev. CoP19), 19.107 i 19.108 pt. „Handel słoniami azjatyckimi (*Elephas maximus*)”,

— uwzględniając decyzje Konferencji Stron CITES 19.275–19.277 pt. „Taksonomia i nomenklatura dotycząca słoni afrykańskich (*Loxodonta* spp.)”, 18.117 (Rev. CoP19), 18.118 i 18.119 (Rev. CoP19) pt. „Zamknięcie krajowych rynków kości słoniowej” oraz 19.156, 19.157, 18.184 (Rev. CoP19), 18.185 (Rev. CoP19) pt. „Składy i zapasy kości słoniowej”,

— uwzględniając decyzje Konferencji Stron CITES 19.68–19.70 pt. „Przegląd procesu krajowych planów działania dotyczących kości słoniowej”,

— uwzględniając rezolucję Konferencji Stron CITES 17.9 pt. „Handel trofeami myśliwskimi pozyskanymi z gatunków wymienionych w załączniku I lub II”,

— uwzględniając decyzje Konferencji Stron CITES 19.218–19.221 pt. „Węgorze (*Anguilla* spp.)”,

— uwzględniając rezolucję IUCN 132 pt. „Kontrola i monitorowanie handlu pęcherzami pławnymi kulbinowatych w celu ochrony docelowych populacji kulbinowatych i ograniczenia przypadkowych połowów zagrożonych gatunków megafauny morskiej”, przyjętą na Światowym Kongresie Ochrony Przyrody IUCN w 2021 r.,

— uwzględniając sprawozdanie Komitetu Naukowego (SC69B) Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej przyjęte w dniu 3 maja 2024 r. ([2]),

— uwzględniając decyzje Konferencji Stron CITES 19.169–19.174 pt. „Zbycie skonfiskowanych okazów” oraz rezolucję konferencji stron CITES 17.8 (Rev. CoP19) pt. „Zbycie skonfiskowanych okazów pochodzących z nielegalnego handlu gatunkami wymienionymi w CITES”,

— uwzględniając komunikat Komisji z 9 listopada 2022 r. pt. „Przegląd Planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą” (COM(2022)0581),

— uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1203 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne i zastępującą dyrektywy 2008/99/WE i 2009/123/WE ([3]) (zmieniona dyrektywa w sprawie przestępstw przeciwko środowisku),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) ([4]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2021 r. w sprawie unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 – przywracanie przyrody do naszego życia ([5]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 października 2022 r. w sprawie strategicznych celów UE na 19. sesję konferencji stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), która odbędzie się w Panamie w dniach 14–25 listopada 2022 r. ([6]),

— uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ([7]), której celem jest wspieranie zachowania różnorodności biologicznej i która stanowi podstawę europejskiej polityki ochrony przyrody, oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ([8]),

([2]) Międzynarodowa Komisja Wielorybnicza, „Report of the Scientific Committee (SC69B)”, 2024, https://archive.iwc.int/pages/download.php?noattach=true&ref=22181&ext=pdf.
([3]) Dz.U. L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj.
([4]) *Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1, ELI:* http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.
([5]) Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 25.
([6]) Dz.U. C 132 z 14.4.2023, s. 41.
([7]) Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
([8]) Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt") ([9]),

— uwzględniając globalne ramy różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu przyjęte w ramach Konwencji ONZ o różnorodności biologicznej, a w szczególności ich cel nr 4: Powstrzymanie wymierania gatunków, ochrona różnorodności genetycznej i zarządzanie konfliktami między człowiekiem a dziką fauną i florą, a także cel nr 5: Zapewnienie zrównoważonego, bezpiecznego i legalnego pozyskiwania dzikich gatunków i handlu nimi,

— uwzględniając Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w szczególności cel zrównoważonego rozwoju nr 14 dotyczący ochrony mórz i zasobów morskich oraz cel zrównoważonego rozwoju nr 15 dotyczący ochrony, odbudowy i zrównoważonego wykorzystania ekosystemów lądowych,

— uwzględniając pytania do Rady i do Komisji w sprawie głównych celów na posiedzenie stron konwencji CITES (COP20) w Uzbekistanie (O-000035/2025 – B10-0013 i O-000036/2025 – B10-0014/2025),

— uwzględniając art. 142 ust. 5 i art. 136 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że CITES jest najszerszym światowym porozumieniem w sprawie ochrony dzikiej przyrody, którego 185. stroną został niedawno Turkmenistan;

B. mając na uwadze, że w załączniku I do CITES wymieniono gatunki zagrożone wyginięciem, które są lub mogą być przedmiotem handlu; mając na uwadze, że w załączniku II wymieniono gatunki, które mogą być zagrożone wyginięciem, jeżeli handel okazami tych gatunków nie zostanie ściśle uregulowany, aby uniknąć wykorzystywania ich w sposób niedający się pogodzić z ich przetrwaniem, i jeżeli handel tymi gatunkami nie zostanie poddany skutecznej kontroli;

C. mając na uwadze, że CITES nie chroni przeważającej większości gatunków, które są przedmiotem handlu; mając na uwadze, że handel międzynarodowy tymi gatunkami wciąż jest nieuregulowany i nieudokumentowany;

D. mając na uwadze, że należy chronić lądową, słodkowodną, morską i przybrzeżną różnorodność biologiczną oraz przeciwdziałać zagrożeniom dla niej, które są spowodowane nieuregulowaną, słabo uregulowaną i nielegalną eksploatacją lądowych i morskich zasobów biologicznych oraz innych zasobów wodnych;

E. mając na uwadze, że według sprawozdania IPBES z globalnej oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych trzeba powstrzymać i odwrócić obecne tendencje utraty różnorodności biologicznej; mając na uwadze, że w sprawozdaniu uznano bezpośrednią eksploatację za jedną z głównych przyczyn spadku różnorodności biologicznej na świecie; mając na uwadze, że utrata różnorodności biologicznej nasila skutki zmiany klimatu, zwiększając podatność na ekstremalne zdarzenia pogodowe i susze oraz zmniejszając dostępność zdrowej żywności i czystej wody;

F. mając na uwadze, że globalna ocena w ramach czerwonej księgi IUCN w odniesieniu do szeregu gatunków rekinów wymienionych w załączniku II do CITES w dalszym ciągu wskazuje na znaczny globalny spadek populacji dziko żyjącej o ponad 80 % i wskazuje, że populacja takich gatunków jak żarłacz białopłetwy nadal maleje, a zatem gatunek ten przekracza kryteria umieszczenia go w wykazie w załączniku I; mając na uwadze, że kilka zagrożonych gatunków rekinów nadal jest intensywnie eksploatowanych, co podkreśla potrzebę poprawy egzekwowania przepisów lub umieszczenia tych gatunków w wykazie w załączniku I;

G. mając na uwadze, że jedna trzecia rekinów, płaszczek i chimerokształtnych jest zagrożona wyginięciem ([10]), a jedną z głównych przyczyn spadku ich liczebności jest międzynarodowy handel ich częściami i powiązanymi produktami; mając na uwadze, że pilnie potrzebne są zwiększone ograniczenia, ponieważ w przypadku większości gatunków rekinów potencjał odbudowy populacji po takich spadkach jest ograniczony ze względu na powolny rozwój i rozmnażanie tych zwierząt ([11]);

([9]) Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj.
([10]) IUCN, „The global status of sharks, rays and chimaeras" [Globalny stan rekinów, płaszczek i chimerokształtnych], 2024.
([11]) Finucci, B., Pacoureau, N., Rigby, C. L., Matsushiba, J. H., Faure-Beaulieu, N. i in., „Fishing for oil and meat drives irreversible defaunation of deepwater sharks and rays" [Połowy rekinów i płaszczek głębinowych na olej i mięso prowadzą do nieodwracalnego wyginięcia tych zwierząt], *Science*, Vol. 383, Issue 6687, 2024, s. 1135–1141, https://doi.org/10.1126/science.ade9121.

H. mając na uwadze, że krytycznie zagrożony węgorz (*Anguilla anguilla*) jest obecnie jedynym węgorzowatym wymienionym w załączniku II do CITES; mając na uwadze, że w niedawnej sprawie węgorza europejskiego w fazie szklistej uznano za węgorza afrykańskiego długopłetwego, do którego nie mają zastosowania kontrole handlu międzynarodowego; mając na uwadze, że zasada podobieństwa CITES stanowi, iż taksony, które wyglądają podobnie, są wymienione w tym samym załączniku do CITES, jeżeli co najmniej jeden z taksonów jest zagrożony w wyniku handlu międzynarodowego; mając na uwadze, że włączenie wszystkich gatunków *Anguila* do załącznika II byłoby uzasadnione względami ochrony i egzekwowania;

I. mając na uwadze, że Międzynarodowa Komisja Wielorybnicza na 69. posiedzeniu w 2024 r. wyraziła poważne zaniepokojenie rosnącą śmiertelnością przyłowów związaną z rosnącym handlem międzynarodowym pęcherzami pławnymi ryb takich jak totoaba; mając na uwadze, że morświn kalifornijski jest zagrożony wyginięciem i jest obecnie krytycznie zagrożony z powodu wplątywania się w pławnice do połowu totoaby, gatunku, który sam jest krytycznie zagrożony; mając na uwadze, że sytuację totoaby i morświna kalifornijskiego opisano już jako „podwójne wymieranie” ([12]);

J. mając na uwadze, że kod źródłowy R ([13]) jest coraz częściej stosowany w zezwoleniach na wywóz taksonów wymienionych w załączniku II do CITES bez oceny odpowiedniości jego stosowania ([14]); mając na uwadze, że gatunki morskie i wodne, w tym niektóre gatunki jesiotrowatych i węgorza europejskiego, należą do taksonów, w przypadku których kod źródłowy R mógł być niewłaściwie stosowany;

K. mając na uwadze, że w następstwie spadku populacji w całej Afryce o ponad 60 % w przypadku słonia afrykańskiego sawannowego (*Loxodonta africana*) i o 86 % w przypadku słonia afrykańskiego leśnego (*Loxodonta cyclotis*) w ciągu trzech pokoleń Międzynarodowa Unia Ochrony Przyrody (IUCN) w 2021 r. podniosła kategorię zagrożenia słonia afrykańskiego sawannowego z gatunku narażonego do gatunku zagrożonego, a słonia afrykańskiego leśnego umieściła odrębnie w wykazie jako gatunek krytycznie zagrożony ([15]);

L. mając na uwadze, że w decyzji 14.69 Konferencji Stron CITES dotyczącej okazów hodowanych w niewoli i w ramach działalności ranczerskiej wyrażono sprzeciw wobec komercyjnej hodowli tygrysów i handlowi nimi dla części ich ciała; mając na uwadze, że państwa członkowskie UE nadal prowadzą przywóz i wywóz żywych tygrysów i ich części zarejestrowanych w kodeksie obrotu handlowego CITES;

M. mając na uwadze, że sokół wędrowny jest cennym gatunkiem, na który jest duży popyt w handlu międzynarodowym, o czym świadczą liczne doniesienia mediów dotyczące nielegalnego odłowu, w tym w państwach europejskich, oraz nielegalnego handlu tym gatunkiem;

N. mając na uwadze, że nielegalny handel dzikimi zwierzętami jest napędzany rosnącym popytem na produkty pochodzące od tych zwierząt lub na zwierzęta domowe, mając na uwadze, że trzeba pilnie zająć się podstawowymi przyczynami nadmiernej eksploatacji przez ograniczenie wykorzystania zasobów naturalnych, a także zmianę struktury konsumpcji i zmniejszenie światowego popytu na dzikie gatunki;

O. mając na uwadze, że UE jest głównym ośrodkiem, punktem tranzytowym i miejscem docelowym dla legalnie i nielegalnie pozyskanych okazów dzikiej fauny i flory, a nielegalny handel węgorzem europejskim w fazie szklistej to jedno z najbardziej niszczycielskich na świecie przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie ([16]) i jedno z najbardziej dochodowych ([17]);

P. mając na uwadze, że nielegalny handel dziką fauną i florą stanowi czwartą co do wielkości kategorię przestępczości zorganizowanej na świecie ([18]); mając na uwadze, że przestępstwa związane z nielegalnym handlem dziką fauną i florą często nie są traktowane priorytetowo przez rządy ani organy ścigania, a sprawcy rzadko są ścigani; mając na uwadze, że przestępczość przeciwko dzikiej przyrodzie opiera się na istniejących strukturach przestępczych, praniu pieniędzy, korupcji i handlu narkotykami; mając na uwadze, że studia przypadków pokazują, iż handlarze dziką fauną i florą mogą przestawiać się między różnymi towarami z dzikiej fauny i flory oraz krajami pochodzenia w zależności od poziomu egzekwowania przepisów i presji rynkowej ([19]); mając na uwadze, że współpraca międzynarodowa ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie;

([12]) Agencja Dochodzeń Środowiskowych, „Dual Extinction: The illegal trade in the endangered totoaba and its impact on the critically endangered vaquita” [Podwójne wymieranie: nielegalny handel zagrożonym gatunkiem totoaba i jego wpływ na krytycznie zagrożonego morświna kalifornijskiego], briefing dla 66. Stałego Komitetu CITES, 2016.

([13]) „Każdy system powinien mieć powiązany kod źródłowy, który ma być stosowany w zezwoleniach i świadectwach CITES”, s. 3: CITES, „Guide to the application of CITES source codes” [Przewodnik dotyczący stosowania kodów źródłowych CITES], 2024.

([14]) CITES, „Considerations and recommendations for ranching of marine species” [Uwagi i zalecenia dotyczące działalności ranczerskiej w odniesieniu do gatunków morskich], 2023, https://cites.org/sites/default/files/documents/E-AC32-25-02.pdf.

([15]) IUCN, „African elephant species now Endangered and Critically Endangered – IUCN Red List” [Obecnie zagrożone i krytycznie zagrożone gatunki słonia afrykańskiego – czerwona lista IUCN], 2021, https://iucn.org/news/species/202103/african-elephant-species-now-endangered-and-critically-endangered-iucn-red-list.

([16]) Europol, „Law enforcement casts net over 256 eel smugglers” [Organy ścigania zarzucają sieć na ponad 256 przemytników węgorzy], 2023. https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/law-enforcement-casts-net-over-256-eel-smugglers.

([17]) Europol, „The changing DNA of serious and organised crime – European Union Serious and Organise Crime Threat Assessment” [Zmieniające się DNA poważnej i zorganizowanej przestępczości – ocena zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością w Unii Europejskiej] (sprawozdanie EU SOCTA), 2025, https://www.europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/EU-SOCTA-2025.pdf.

([18]) Służby Imigracyjne i Celne USA, „Wildlife Trafficking” [Handel dziką fauną i florą], https://www.ice.gov/about-ice/hsi/investigate/wildlife-trafficking.

([19]) Biuro ONZ ds. Narkotyków i Przestępczości, „World Wildlife Crime Report 2024 – Trafficking in Protected Species” [Sprawozdanie dotyczące światowych przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie z 2024 r.: handel gatunkami chronionymi], 2024.

Q. mając na uwadze, że w najnowszym sprawozdaniu dotyczącym oceny zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością (EU SOCTA) ([20]) podkreśla się, że przestępczość przeciwko dzikiej przyrodzie pozostaje stałym zagrożeniem, ponieważ działalność związana z nielegalnym handlem jest podtrzymywana przez stały popyt i podaż na rynkach konsumenckich zarówno w UE, jak i poza nią, a handlarze coraz częściej uciekają się do handlu gatunkami niewymienionymi w CITES, aby uniknąć wykrycia przez organy ścigania;

R. mając na uwadze, że zmieniona dyrektywa w sprawie przestępstw przeciwko środowisku zapewnia zharmonizowane ramy umożliwiające wykrywanie przestępstw przeciwko środowisku, prowadzenie dochodzeń w ich sprawie i ściganie ich lub orzekanie w ich sprawie oraz określa odstraszający wymiar kar, w tym dla osób prawnych;

S. mając na uwadze, że w UE i jej państwach członkowskich rosną obawy dotyczące handlu zwierzętami wyhodowanymi w niewoli, w tym legalności stada założycielskiego i nadawania okazom nielegalnie pozyskanym w naturze pozorów zgodności z prawem;

T. mając na uwadze, że zgodnie z rezolucją Konferencji Stron CITES 17.8 (i dokumentami CoP20. 64.1-64.3) oraz z celem 14 zmienionego Plan działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą UE powinna wspierać zorganizowaną współpracę i wymianę informacji na szczeblu UE między wyspecjalizowanymi ośrodkami ratunkowymi i rehabilitacyjnymi, w tym schroniskami, w celu zapewnienia długoterminowej, dostosowanej do danego gatunku opieki i rozwiązań w zakresie umieszczania skonfiskowanych dzikich zwierząt w odpowiednich placówkach;

U. mając na uwadze, że nielegalna podaż dzikich zwierząt i popyt na nie wzrosły wraz z rozwojem technologii cyfrowych i mediów społecznościowych; mając na uwadze, że internet odgrywa kluczową rolę w ułatwianiu nielegalnego handlu dziką fauną i florą oraz niezrównoważonego handlu;

V. mając na uwadze, że błędna identyfikacja gatunków wpływa na dokładne oszacowanie realnych poziomów odłowu zasobów dzikiej fauny i flory, a także na wykrywanie nielegalnego handlu;

W. mając na uwadze, że w latach 2014–2023 Unia Europejska była drugim co do wielkości importerem trofeów myśliwskich z gatunków wymienionych w załącznikach do CITES; mając na uwadze, że w reakcji na obawy związane z etyką, ochroną i różnorodnością biologiczną coraz więcej państw europejskich przyjęło krajowe środki w celu ograniczenia lub zakazu przywozu takich trofeów lub rozważa wprowadzenie takich środków;

X. mając na uwadze, że zrównoważone łowiectwo może przynosić korzyści finansowe wspierające ochronę gatunków oraz ochronę siedlisk i różnorodności biologicznej, pod warunkiem że działalność łowiecka jest prowadzona na podstawie naukowych krajowych i międzynarodowych ram ochrony oraz ściśle kontrolowanych i zweryfikowanych planów zarządzania populacją, aby zagwarantować, że ochrona gatunków, populacje zwierząt oraz ochrona siedlisk i różnorodności biologicznej nie będą zagrożone, a dochody zostaną przeznaczone na społeczności lokalne i projekty ochrony; mając na uwadze, że ocena wpływu polowań na populacje zwierząt musi opierać się na solidnych danych naukowych ocenionych przez Grupę ds. Przeglądu Naukowego; mając na uwadze, że zaleca się zwiększenie wkładu w projekty ochrony przyrody i zrównoważony rozwój społeczności;

Y. mając na uwadze, że najnowsze wyniki badań sugerują, iż pomimo nowych przepisów UE obowiązujących od 2022 r. nielegalny handel kością słoniową w UE nadal trwa; mając na uwadze, że Komisja musi ściśle monitorować wdrażanie nowych przepisów przez państwa członkowskie, przekształcić je w przepisy w pełni prawnie wiążące i usunąć pozostałe luki prawne;

Z. mając na uwadze, że kłusownictwo na potrzeby handlu kością słoniową jest główną przyczyną spadku populacji słoni afrykańskich; mając na uwadze, że nielegalny handel kością słoniową szkodzi rozwojowi gospodarczemu, sprzyja przestępczości zorganizowanej, zachęca do korupcji i podsyca konflikty;

AA. mając na uwadze, że CITES pełni istotną rolę w ograniczaniu ryzyka pojawienia się w przyszłości chorób odzwierzęcych związanych z międzynarodowym handlem dziką fauną i florą oraz ich rynkiem, stanowiących poważne zagrożenie dla zdrowia zarówno zwierząt, jak i ludzi zgodnie z podejściem „Jedno zdrowie”;

AB. mając na uwadze, że handel dziką fauną i florą oraz ich wykorzystywanie, jeśli nie są ściśle regulowane, stanowią zagrożenie dla różnorodności biologicznej, przyczyniają się do niszczenia siedlisk przyrodniczych i do eksploatacji dzikiej fauny i flory oraz podważają światowe starania na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu;

([20]) Europol, „The changing DNA of serious and organised crime – European Union Serious and Organise Crime Threat Assessment” (sprawozdanie EU SOCTA), 2025, https://www.europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/EU-SOCTA-2025.pdf

AC. mając na uwadze, że według szacunków ponad 70 % nowo pojawiających się chorób zakaźnych pochodzi od dzikiej fauny ([21]); mając na uwadze, że trzymanie dzikich zwierząt jako zwierząt domowych zwiększa ryzyko rozprzestrzeniania się chorób odzwierzęcych ze względu na bliski kontakt takich zwierząt z ludzkimi właścicielami; mając na uwadze, że potrzebne jest doradztwo eksperckie dotyczące ograniczania ryzyka zoonotycznego w drodze rozwiązania problemu rynków dzikiej fauny i flory oraz opracowania tzw. wykazów pozytywnych lub wykazów dozwolonych gatunków zwierząt, którymi można handlować oraz które można hodować i trzymać jako zwierzęta domowe ([22]), przy czym w doradztwie tym należy uwzględniać inne czynniki, takie jak: dobrostan zwierząt, stan ochrony i tendencje w zakresie populacji;

AD. mając na uwadze, że konieczne jest zwiększenie starań o poprawę przejrzystości oraz skuteczny udział podmiotów gospodarczych i społecznych w procesie decyzyjnym;

Wprowadzenie

1. przypomina, że strony konwencji CITES uznają, że dzikie zwierzęta i rośliny w ich wielorakich, pięknych i różnorodnych formach stanowią niezastąpioną część naturalnych systemów przyrody ziemskiej, która musi być zachowana dla obecnych i przyszłych pokoleń;

2. uznaje w związku z 50. rocznicą CITES stałe znaczenie konwencji dla zapewnienia regulacji międzynarodowego handlu okazami dzikiej fauny i flory, tak aby nie zagrażał on przetrwaniu gatunków; uznaje postępy poczynione w tym zakresie, zauważa jednak potrzebę dostosowania konwencji do nowych i zmieniających się wyzwań;

3. odnotowuje, że istnieją nowe i zmieniające się wyzwania, w tym zwiększony popyt na produkty z dzikiej fauny i flory, cyberprzestępczość, utrata różnorodności biologicznej, zmiana klimatu oraz potrzeba większej identyfikowalności i lepszego egzekwowania przepisów; wzywa strony CITES do zajęcia się tymi wyzwaniami przez ściślejszą współpracę, skuteczniejsze egzekwowanie i skuteczniejsze mechanizmy zapewniające zrównoważony handel;

4. podkreśla, że przy wdrażaniu CITES trzeba stosować podejście ostrożnościowe i oparte na podstawach naukowych, aby zapewnić skuteczną ochronę dzikiej fauny i flory przed rosnącymi zagrożeniami stwarzanymi przez handel międzynarodowy dla poszczególnych zwierząt, gatunków i różnorodności biologicznej oraz dla zdrowia ludzi i zwierząt;

5. podkreśla, że trzeba zwiększyć synergię między CITES i odpowiednimi traktatami i umowami, w tym m.in. Konwencją o różnorodności biologicznej, Konwencją o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, Konwencją Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przy zapewnieniu skutecznego i efektywnego osiągania celów ochrony;

Wdrażanie, zgodność i egzekwowanie

6. wzywa wszystkie strony CITES do skuteczniejszego wdrożenia i egzekwowania konwencji przy pełnym wykorzystaniu dostępnych ram prawnych;

7. apeluje do wszystkich stron o konsekwentne, przejrzyste i bezstronne stosowanie instrumentów przewidzianych w CITES oraz w decyzjach podjętych na jej podstawie, aby wspierać przestrzeganie konwencji, w tym programu pomocy w przestrzeganiu przepisów;

8. ubolewa nad wykorzystywaniem negatywnych skutków gospodarczych jako powodu zniesienia zawieszenia handlu ([23]) i podkreśla, że pozytywna reakcja na takie apele zagrażałaby całemu procesowi i go odważała, ponieważ presja gospodarcza jest zamierzonym wynikiem zawieszenia handlu;

([21]) CITES, „One health and CITES: Reducing human and animal health risks from wildlife trade" [Jedno zdrowie a CITES: ograniczanie zagrożeń dla zdrowia ludzi i zwierząt wynikających z handlu dziką fauną i florą], 2022, https://cites.org/sites/default/files/documents/E-CoP19-23-02_0.pdf.

([22]) Toland, E., Bando, M., Hamers, M., Cadenas, V., Laidlaw, R. i in., „Turning Negatives into Positives for Pet Trading and Keeping: A Review of Positive Lists" [Zmiana negatywnych aspektów handlu zwierzętami domowymi i ich hodowli w pozytywne: przegląd wykazów pozytywnych], *Animals*, t. 10, nr 12, 2371, 2020, https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC7763047/pdf/animals-10-02371.pdf

([23]) „Kilka stron zaapelowało o zniesienie zawieszenia handlu w przypadku Omanu, wskazując na szkodliwe skutki gospodarcze tego środka": Międzynarodowy Instytut Zrównoważonego Rozwoju, sprawozdanie podsumowujące 78. posiedzenie Stałego Komitetu CITES w dniach 3–8 lutego 2025 r., 2025, https://enb.iisd.org/cites-standing-committee-78-summary.

9. wzywa wszystkie strony do dopilnowania, aby procesy zgodności w ramach CITES były stosowane w równym stopniu do krajów tranzytu, krajów będących konsumentami i państw zasięgu, do promowania spójnego egzekwowania oraz do zadbania o to, aby wszystkie strony wypełniały swoje zobowiązania wynikające z konwencji;

10. apeluje o wzmocnienie systemu identyfikowalności pozyskiwania gatunków objętych CITES i handlu nimi poprzez usprawnienie mechanizmów monitorowania i zapewnienie przejrzystości w całym łańcuchu dostaw oraz ściślejszą współpracę między krajami pochodzenia, tranzytowymi i docelowymi;

11. ubolewa, że obecne definicje i wytyczne są niewystarczające, ponieważ coraz więcej gatunków objętych CITES potrzebuje systemów identyfikowalności; wzywa wszystkie strony do przyjęcia rezolucji ustanawiającej bardziej przejrzyste i spójniejsze normy identyfikowalności gatunków objętych CITES oraz określonych grup taksonomicznych wymienionych w załącznikach, takich jak rekiny i płaszczki;

12. uznaje istotny wkład sygnalistów, dziennikarzy, strażników dzikiej fauny i flory, strażników leśnych oraz obrońców praw środowiskowych we wspieranie wdrażania CITES; wzywa wszystkie strony do zapewnienia im ochrony oraz wsparcia instytucjonalnego i prawnego;

13. przypomina o konstruktywnej i decydującej roli odgrywanej przez społeczeństwo obywatelskie w tworzeniu, rozwijaniu i wdrażaniu CITES oraz podkreśla wagę zapewnienia stałego udziału społeczeństwa obywatelskiego w procesach CITES;

14. podkreśla istotną rolę, jaką odgrywają policja, służby celne i sądownictwo w egzekwowaniu prawa dotyczącego międzynarodowego handlu dziką fauną i florą, który często wiąże się z innymi przestępstwami; zachęca do współpracy między państwami członkowskimi UE oraz z innymi organizacjami międzynarodowymi, w tym Europolem, Eurojustem, Interpolem, Światową Organizacją Celną oraz Biurem ONZ ds. Narkotyków i Przestępczości, a także innymi właściwymi organami; apeluje o zapewnienie organom ścigania odpowiednich zasobów finansowych, aby mogły one w pełni wykonywać swoje obowiązki;

15. ubolewa, że narzędzia oferowane przez ramy prawne dotyczące ochrony dzikiej fauny i flory za pomocą prawa karnego są niedostatecznie wykorzystywane; wzywa wszystkie strony do zidentyfikowania i wyeliminowania luk w ich ramach prawnych dotyczących ochrony dzikiej fauny i flory za pomocą prawa karnego; opowiada się za uznaniem odpowiedzialności osób prawnych za przestępstwa przeciwko dzikiej przyrodzie;

16. podkreśla znaczenie pierwszego posiedzenia otwartej międzyrządowej grupy ekspertów ds. przestępstw mających wpływ na środowisko, zwołanego na mocy rezolucji 12/4 konferencji stron Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, aby podsumować doświadczenia i rozważyć możliwe reakcje na zidentyfikowane luki, w tym możliwość, wykonalność i zalety sporządzenia jakiegokolwiek dodatkowego protokołu do tej konwencji; podkreśla w tym kontekście, że należy dalej wspierać koncepcję opracowania nowego protokołu do Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej dotyczącego nielegalnego handlu dziką fauną i florą, jak określono w unijnej strategii zwalczania przestępczości zorganizowanej 2021–2025, a także w przeglądzie Planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą;

17. podkreśla, że jednostki analityki finansowej, instytucje finansowe i agencje antykorupcyjne powinny angażować się bardziej we wdrażanie CITES;

18. wzywa wszystkie strony do zajęcia się rolą korupcji w ułatwianiu przestępczości dotyczącej fauny i flory, w tym przez ustanowienie mechanizmu współpracy między organami CITES a organami antykorupcyjnymi w celu ułatwienia szybkich i skutecznych działań w przypadku wykrycia działań korupcyjnych w związku z nielegalnym handlem dziką fauną i florą; zdecydowanie popiera zmiany w ust. 4 rezolucji Konferencji 17.6 (Rev. CoP19) przedłożone na COP20, zachęcające strony do zadbania o takie mechanizmy;

19. zachęca wszystkie strony do zbadania, w stosownych przypadkach, możliwości ścigania osób, które organizują lub umożliwiają nielegalny handel dziką fauną i florą, na mocy przepisów bezpośrednio dotyczących korupcji, ponieważ przepisy te mogą zapewniać większe uprawnienia dochodzeniowe i możliwość zastosowania wyższych kar niż te, które mają zastosowanie na mocy przepisów dotyczących ochrony środowiska;

20. zauważa, że nielegalne przepływy finansowe związane z nielegalnym handlem dziką fauną i florą podważają wdrażanie CITES i cele tej konwencji w zakresie ochrony; podkreśla, jak ważne jest odzyskiwanie mienia w eliminowaniu zachęt finansowych do nielegalnego handlu dziką fauną i florą; wzywa strony do wprowadzenia środków umożliwiających śledzenie, identyfikację, zamrożenie i konfiskatę narzędzi i korzyści pochodzących z przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie, w tym przez skuteczniejsze wdrożenie rezolucji Konferencji 11.3 (Rev. CoP19) w sprawie zgodności z przepisami i ich egzekwowania;

21. wzywa strony do pełnego przestrzegania rezolucji Konferencji 11.3 (Rev. CoP19) w sprawie zgodności z przepisami i ich egzekwowania oraz rezolucji Konferencji 17.6 (Rev. CoP19) w sprawie zakazywania, zapobiegania, wykrywania i przeciwdziałania korupcji; popiera proponowaną zmianę rezolucji Konferencji 11.3 (Rev. CoP19) w celu włączenia dochodzeń w sprawie przestępstw finansowych do dochodzeń w sprawie przestępstw związanych z dziką fauną i florą oraz zwiększenia wykorzystania technik prowadzenia dochodzeń finansowych na potrzeby identyfikacji przestępców i siatek przestępczych zaangażowanych w przestępstwa przeciwko dzikiej przyrodzie oraz zajęcia się nielegalnymi przepływami finansowymi powiązanymi z tymi przestępstwami;

22. podkreśla, że wymiana odpowiednich danych między właściwymi organami i podmiotami, na przykład na temat wydawania i weryfikacji dokumentów takich jak wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz, wspiera wdrażanie i egzekwowanie CITES poprzez budowanie wiedzy fachowej, poprawę przejrzystości i identyfikowalności, umożliwienie monitorowania w czasie rzeczywistym, przyspieszenie procesów administracyjnych i unikanie powielania wysiłków, np. dzięki lepszej wymianie danych między państwami członkowskimi UE, w tym na temat odrzuconych wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz;

23. apeluje o większą i bardziej systematyczną cyfryzację, która będzie propagować i ułatwiać wymianę danych, poprawiać identyfikowalność gatunków objętych CITES, wspierać egzekwowanie przepisów oraz sprzyjać przewidywalnemu i skutecznemu otoczeniu biznesowemu, przy jednoczesnym zminimalizowaniu niepotrzebnych obciążeń dla legalnego handlu;

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania działań na szczeblu UE i CITES w celu dopilnowania, aby ograniczenia dotyczące okazów gatunków, w przypadku których handel jest zakazany, nie były obchodzone poprzez sprzedaż tych gatunków w celach rzekomo niehandlowych, jak w przypadku sprzedaży okazów nosorożca białego z Namibii do Stanów Zjednoczonych ([24]);

25. apeluje o uwzględnienie powstających technologii, takich jak systemy śledzenia oparte na sztucznej inteligencji i nadzór z wykorzystaniem dronów, w celu poprawy działań w zakresie wykrywania i w zakresie egzekwowania przepisów;

Proces decyzyjny, przejrzystość i sprawozdawczość

26. z zadowoleniem przyjmuje roczne sprawozdania na temat nielegalnego handlu jako istotny krok w kierunku lepszego zrozumienia nielegalnego handlu dziką fauną i florą;

27. z zadowoleniem przyjmuje poprawki do rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 ([25]) i zmienione wytyczne w sprawie unijnego systemu handlu kością słoniową oraz wzywa Komisję, by ściśle monitorowała ich wdrażanie przez państwa członkowskie;

28. podkreśla, że decyzje przyjmowane przez strony CITES i ich organy zarządzające powinny być oparte na kryteriach naukowych służących ochronie gatunków, na najlepszych dostępnych, rzetelnych informacjach naukowych, na zasadzie ostrożności, a także na sprawiedliwych konsultacjach z zainteresowanymi państwami zasięgu;

29. zachęca wszystkie strony do opracowania narzędzi naukowych w celu zapewnienia solidnych danych naukowych na potrzeby decyzji dotyczących ochrony gatunków i przepisów handlowych w ramach CITES, w tym systemów monitorowania, modelowania populacji i badań dotyczących poszczególnych gatunków;

30. wzywa komitety CITES, aby w pełni rozważyły zasadność, dokładność i adekwatność danych i dowodów przy podejmowaniu decyzji dotyczących ochrony gatunków i przepisów handlowych, a w szczególności podczas omawiania zasadności przekazywanych przez strony ustaleń dotyczących legalnego pozyskiwania, orzeczeń o nieszkodliwości, kwot i limitów połowowych, a także aby w razie uzasadnionych obaw stosowały zawieszenia handlu;

31. odnotowuje wnioski o przeniesienie gatunków z załącznika I do załącznika II ze względu na wprowadzone przez państwa zasięgu skuteczne środki w zakresie ochrony i przeciwdziałania kłusownictwu, jak w przypadku nosorożca białego z Namibii; podkreśla, że każde obniżenie poziomu ochrony gatunku powinno opierać się na podstawach naukowych, przynosić korzyści lokalnej populacji i ekosystemom oraz prowadzić do zwiększenia zasięgu występowania danego gatunku w ramach historycznego zasięgu, a także nie powinno być wykorzystywane do obchodzenia ograniczeń wywozowych CITES;

([24]) Tench, T., „Surprise Sale of 40 White Rhinos from Namibia to American Buyers in Texas Raises Questions about CITES Compliance" [Niespodziewana sprzedaż 40 białych nosorożców z Namibii amerykańskim nabywcom w Teksasie budzi wątpliwości co do zgodności z CITES], Agencja Dochodzeń Środowiskowych, 2024 https://eia.org/blog/surprise-sale-of-40-white-rhinos-from-namibia-to-american-buyers-in-texas-raises-questions-about-cites-compliance/.

([25]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 166 z 19.6.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/865/oj).

32. wzywa strony do opracowania jasnych wytycznych dotyczących prowadzenia „działalności ranczerskiej" w odniesieniu do gatunków wodnych, zauważając, że wdrożenie CITES w odniesieniu do gatunków wodnych wiąże się ze szczególnymi wyzwaniami oraz że niewłaściwe stosowanie tego terminu może podważać cele konwencji; popiera zmieniony projekt rezolucji w sprawie handlu gatunkami węgorza, ich ochrony i zarządzania nimi, w którym to projekcie stwierdza się, że kod źródłowy R może nie być odpowiedni do stosowania w odniesieniu do rodzaju;

33. dostrzega, że niektóre społeczności są uzależnione od gatunków objętych CITES jako źródła utrzymania, w tym poprzez dochody ze zrównoważonego, legalnego handlu dziką fauną i florą; przypomina o wadze znaczącego zaangażowania ludności tubylczej i społeczności lokalnych w procesy decyzyjne CITES, w tym w sporządzanie wykazów gatunków, oraz we wdrażanie konwencji; uznaje, że lokalne społeczności i państwa są i powinny być podstawowymi obrońcami własnej dzikiej fauny i flory;

34. wyraża zaniepokojenie brakiem przejrzystości działań Sekretariatu CITES i brakiem nadzoru nad nimi; wzywa strony do rozważenia mechanizmów służących zwiększeniu przejrzystości i poprawie nadzoru nad sposobem ustalania priorytetów planu prac; apeluje, aby Sekretariat regularnie składał sprawozdania na temat wszystkich zobowiązań pozostających do spłaty na mocy obowiązujących decyzji, aby we wszelkich wnioskach dotyczących nowych zadań uwzględniano potrzeby budżetowe i kadrowe oraz aby przy zatrudnianiu konsultantów zewnętrznych właściwy komitet przyjmował zakres zadań;

35. podkreśla znaczenie przejrzystości międzyinstytucjonalnej stanowiska UE na sesje CITES; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by wszystkie decyzje Rady dotyczące stanowiska UE na sesje CITES były publicznie dostępne dla wszystkich instytucji UE przed tymi posiedzeniami; podkreśla znaczenie przejrzystości w opracowywaniu stanowisk UE na sesje CITES, aby ułatwić zaangażowanie zainteresowanych stron i wnoszenie przez nie wkładu przed konferencjami stron i w ich trakcie;

Finansowanie i inne zasoby

36. wzywa Komisję i wszystkie strony, by zapewniły wystarczające zasoby finansowe, ludzkie, techniczne i technologiczne na należyte wdrożenie i egzekwowanie konwencji, a jednocześnie zoptymalizowały wykorzystanie obecnych zasobów i mechanizmów;

37. wyraża zaniepokojenie rosnącym obciążeniem pracą Sekretariatu CITES, konferencji stron i komitetów w stosunku do ich dostępnych zasobów;

38. wyraża ubolewanie, że coraz więcej decyzji zleconych przez strony CITES pozostaje częściowo lub całkowicie niezrealizowanych z powodu zarówno niewystarczających zasobów, jak i braku odpowiedniego ustalenia priorytetów w zakresie przydziału zasobów dostępnych na ich wdrożenie; wzywa Sekretariat i strony do priorytetowego traktowania kwestii związanych z podstawowym mandatem CITES oraz do przekierowania zasobów na te kwestie;

39. apeluje o przydzielenie w kolejnych wieloletnich ramach finansowych UE specjalnych środków finansowych na zwalczanie nielegalnego handlu dziką fauną i florą oraz na wspieranie zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych; podkreśla, jak ważne jest włączenie przestępstw przeciwko środowisku, w tym przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie, do przyszłych priorytetów budżetowych UE, poprzez kompleksowe podejście łączące aspekty bezpieczeństwa, zapobiegania, egzekwowania i współpracy międzynarodowej;

Wizja strategiczna CITES na lata 2021–2030

40. popiera stwierdzenie zawarte w wizji ([26]), że do 2030 r. cały międzynarodowy handel dziką fauną i florą będzie legalny i zrównoważony, zgodny z długoterminową ochroną gatunków, a tym samym przyczyni się do powstrzymania utraty różnorodności biologicznej, do zapewnienia jej zrównoważonego wykorzystania oraz do realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030;

41. wyraża zadowolenie, że dostrzeżono powiązania między CITES, Konwencją o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, celami zrównoważonego rozwoju i Konwencją o różnorodności biologicznej; wskazuje również na potrzebę propagowania synergii z mechanizmem przeglądu Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej;

([26]) Rezolucja Konferencji 18.3 w sprawie wizji strategicznej CITES na lata 2021–2030.

42. przypomina o istotnym wkładzie, jaki miasta i gminy mogą wnieść we wdrażanie założeń i celów globalnych ram różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu, w szczególności gdy decyzje podejmowane w ramach CITES powinny prawidłowo odzwierciedlać stan ochrony i potrzeby gatunków; uważa, że przeglądu wizji strategicznej CITES na lata 2021–2030 należy dokonać podczas COP20, aby dostosować ją do założeń i celów globalnych ram różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu oraz jej ram monitorowania;

43. popiera nacisk, jaki w strategicznej wizji kładzie się na współpracę oraz zapewnienie stronom środków finansowych i zdolności niezbędnych do wdrożenia konwencji; zauważa, że nacisk ten powinien być zgodny z celem D oraz celami 20 i 21 globalnych ram różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu w odniesieniu do odpowiednich zasobów finansowych, wzmocnienia budowania zdolności, współpracy technicznej i naukowej, a także najlepszych dostępnych danych, informacji i wiedzy, jak również powinien przyczyniać się do osiągnięcia tych celów;

Podejście „Jedno zdrowie" i rola CITES w zmniejszaniu ryzyka pojawienia się chorób odzwierzęcych

44. podkreśla istotną rolę CITES w ograniczaniu ryzyka rozprzestrzeniania się patogenów i pojawienia się chorób odzwierzęcych związanych z międzynarodowym handlem dziką fauną i florą, stanowiących zagrożenie zarówno dla środowiska, jak i zdrowia publicznego; podkreśla znaczenie podejścia ostrożnościowego zgodnego z podejściem „Jedno zdrowie" i uwzględniającego wzajemne powiązania między zdrowiem zwierząt, ludzi i środowiska przy ocenie tych zagrożeń i wzmacnianiu zapobiegania im;

45. wzywa UE i wszystkie strony do pilnego przyjęcia rezolucji propagującej stosowanie podejścia „Jedno zdrowie" w międzynarodowym handlu dziką fauną i florą w ramach CITES; wzywa wszystkie strony, aby w przepisach krajowych i w ramach wdrażania konwencji stosowały definicję operacyjną jednego zdrowia opracowaną przez grupę ekspertów wysokiego szczebla;

46. apeluje o współpracę CITES z krajowymi i międzynarodowymi organami ds. zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w celu opracowania strategii i planów działania na rzecz bezpiecznego, legalnego i identyfikowalnego handlu, identyfikacji ryzyka choroby i bezpiecznego transportu próbek biologicznych; z zadowoleniem przyjmuje wspólny program ze Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt (OIE) służący uzupełnieniu wiedzy oraz określeniu praktycznych rozwiązań ograniczających zagrożenia związane z przenoszeniem patogenów w łańcuchach dostaw dzikich zwierząt;

47. przypomina wytyczne Światowej Organizacji Zdrowia, OIE i Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska, w których wezwano organy krajowe do zawieszenia handlu żywymi dzikimi zwierzętami z gatunków ssaków do celów spożywczych lub hodowlanych na tradycyjnych rynkach, chyba że istnieją skuteczne przepisy i odpowiednie oceny ryzyka; przypomina zalecenia IPBES dotyczące usunięcia z handlu dzikimi zwierzętami gatunków uznanych za obarczone wysokim ryzykiem pojawienia się choroby;

48. zauważa z niepokojem, że znaczne ilości mięsa zwierząt domowych i dzikich są nadal przemycane do UE, co stanowi zagrożenie dla zdrowia zwierząt i ludzi oraz dla różnorodności biologicznej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania skoordynowanej reakcji UE na tę kwestię, w tym poprzez ustanowienie systemów gromadzenia danych na temat mięsa zwierząt domowych i dzikich;

49. wzywa UE i wszystkie pozostałe strony, by zadbały o dobrostan żywych zwierząt w obiektach hodowlanych i w całym łańcuchu handlowym oraz uznały dowody naukowe na to, że nieodpowiednie warunki dobrostanu w gospodarstwie, transporcie i handlu dziką fauną i florą są powiązane z powstawaniem ognisk i rozprzestrzenianiem się chorób oraz zagrażają zdrowiu zarówno zwierząt, jak i ludzi;

50. dostrzega nasilone interakcje między ludźmi, zwierzętami gospodarskimi i dziką fauną i florą, spowodowane w szczególności zmianą użytkowania gruntów, utratą siedlisk i fragmentacją ekosystemów; podkreśla, że wyzwania wynikające z tych interakcji mogą prowadzić do konfliktów i zwiększonego przenoszenia chorób odzwierzęcych i chorób zwierząt gospodarskich, a jednocześnie negatywnie wpływać na różnorodność biologiczną i dobrostan zwierząt; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zajęcia się tymi zagrożeniami za pomocą zintegrowanych strategii współistnienia, w tym ochrony siedlisk, opartych na podstawach naukowych środków ochrony dzikiej fauny i flory, środków zapobiegawczych i podnoszenia świadomości, a także do dopilnowania, aby we wdrażaniu CITES uwzględniano dynamikę współistnienia w ramach szerszych działań na rzecz ochrony przyrody i zdrowia publicznego;

Większa rola UE w światowej walce z nielegalnym handlem dziką fauną i florą

51. ponawia swój apel do Komisji i państw członkowskich, aby przewodziły globalnym działaniom na rzecz zakazania handlu zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz ich częściami;

52. podkreśla, że kwestie związane z nielegalnym handlem dziką fauną i florą powinny być systematycznie uwzględniane w polityce handlowej UE, w tym w umowach dwustronnych;

53. wyraża zaniepokojenie faktem, że kość słoniowa jest nadal przedmiotem handlu w UE ([27]), pomimo zmian w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 865/2006 ([28]) oraz zmienionych wytycznych w sprawie unijnego systemu regulującego handel kością słoniową ([29]); wzywa Komisję i państwa członkowskie do zastąpienia tych wytycznych prawnie wiążącymi przepisami w tej sprawie;

54. podkreśla, że brak wspólnych unijnych ram dotyczących przepisów w zakresie dobrostanu w odniesieniu do hodowli, utrzymywania i wprowadzania do obrotu gatunków zwierząt domowych innych niż psy i koty, a także rozbieżne przepisy krajowe prowadzą do niespójności, luk w egzekwowaniu przepisów, dezorientacji konsumentów i często poważnych konsekwencji dla dobrostanu zwierząt w przypadku gatunków, które nie nadają się do trzymania jako zwierzęta domowe, a także do zagrożeń dla różnorodności biologicznej, zdrowia i bezpieczeństwa ludzi oraz ochrony przyrody; wzywa Komisję, by szybko zaproponowała ogólnounijny pozytywny wykaz zwierząt, które mogą być trzymane lub sprzedawane jako zwierzęta domowe, z uwzględnieniem zaleceń z badania dotyczącego konieczności, wartości dodanej i wykonalności takiego wykazu oraz z uwzględnieniem naukowych ocen ryzyka i kryteriów ekologicznych;

55. wzywa Komisję, aby w związku z przyszłym wdrożeniem ogólnounijnego pozytywnego wykazu zwierząt domowych zapewniła pomoc techniczną i wiedzę fachową, żeby wesprzeć państwa trzecie w przygotowywaniu opartych na podstawach naukowych pozytywnych wykazów dotyczących posiadania zwierząt domowych, w tym wytycznych dotyczących ocen ryzyka związanego z gatunkami, mechanizmów egzekwowania i ram prawnych;

56. z zadowoleniem przyjmuje rozporządzenie Komisji (UE) 2025/130 z dnia 28 stycznia 2025 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 865/2006 ([30]) w celu wdrożenia wymogów rezolucji Konferencji Stron CITES 12.10 (Rev. CoP15) w odniesieniu do rejestracji hodowli w niewoli do celów handlowych okazów gatunków zwierząt wymienionych w załączniku I do Konwencji; wzywa Komisję, by ściśle monitorowała wdrażanie i egzekwowanie przepisów przez państwa członkowskie, oraz apeluje o terminowe przekazywanie Sekretariatowi CITES rejestracji hodowli;

57. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zgodnie z Planem działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą zaczęły stosować wzmożoną kontrolę przywozu trofeów myśliwskich z gatunków objętych CITES; apeluje o rozszerzenie wymogu wydawania pozwoleń na przywóz trofeów myśliwskich na wszystkie gatunki wymienione w załączniku B do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 ([31]), chyba że dowody naukowe wskażą inaczej;

58. podkreśla kluczowe znaczenie ustanowienia szczegółowego systemu informacyjnego UE w celu rozwiązania problemu nielegalnego handlu dziką fauną i florą; wzywa Komisję do rozszerzenia istniejących przepisów i narzędzi, w tym TRACES (systemu kontroli handlu i eksperckiego), w celu rejestrowania i publicznego udostępniania danych na temat gatunków, wielkości i pochodzenia całego przywozu do UE zarówno gatunków wymienionych, jak i niewymienionych w CITES, aby umożliwić lepsze monitorowanie handlu, identyfikowanie tendencji i zagrożeń oraz dostarczanie informacji na potrzeby przyszłych strategii politycznych i podejmowania decyzji;

([27]) Niedawne badania przeprowadzone przez IFAW (https://www.ifaw.org/international/resources/elephant-in-the-net) pokazują, że znaczna ilość kości słoniowej jest nadal przedmiotem handlu internetowego w UE oraz że możliwy do zweryfikowania dowód legalności (certyfikat) przedstawiono jedynie w odniesieniu do 9,9 % obrobionej kości słoniowej i tylko 3,1 % surowej kości słoniowej.

([28]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 166 z 19.6.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/865/oj).

([29]) Dz.U. C 528 z 30.12.2021, s. 19.

([30]) Rozporządzenie Komisji (UE) 2025/130 z dnia 28 stycznia 2025 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 865/2006 w odniesieniu do zmian w ramach Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem oraz możliwości wydawania zezwoleń z mocą wsteczną, Dz.U. L, 2025/130, 29.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/130/oj.

([31]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/338/oj).

59. podkreśla, że konferencja COP 20 CITES może stanowić okazję do zidentyfikowania głównych krajów i regionów, które dokonują wywozu dzikich zwierzęta, w celu wprowadzenia wzmocnionych kontroli i zachęcenia tych terytoriów do przyjęcia rygorystycznych środków zapobiegających nielegalnemu wywozowi;

60. z zadowoleniem przyjmuje wkład UE we wspieranie wysiłków na rzecz zwalczania nielegalnego handlu dziką fauną i florą na świecie; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by poparły włączenie nowego ustępu do rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/79/L.96 z 2025 r. w sprawie zwalczania nielegalnego handlu dziką fauną i florą poprzez kryminalizację przywozu wszelkich produktów z dzikiej fauny i flory nabytych z naruszeniem przepisów krajowych oraz by wspierały kraje partnerskie, które są źródłem produktów z dzikiej fauny i flory, punktami tranzytowymi lub miejscami docelowymi dla sprzedawców i nabywców;

Plan działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą

61. uznaje postępy poczynione przez państwa członkowskie, Komisję i inne zainteresowane strony; podkreśla znaczenie dalszej realizacji planu działania oraz potrzebę przydzielenia odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych na jego realizację; wzywa państwa członkowskie do gromadzenia i dostarczania danych w celu pomiaru i oceny ich postępów;

62. apeluje do państw członkowskich, aby zwiększyły zdolność właściwych organów krajowych, w tym prokuratury i sądownictwa, do szybkiego i skutecznego prowadzenia dochodzeń w sprawie przestępstw związanych z nielegalnym handlem dziką fauną i florą i ścigania ich, a także by ułatwiły współpracę między właściwymi organami krajowymi;

63. podkreśla znaczenie kluczowych agencji UE, Europolu, Eurojustu i Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) dla zwalczania nielegalnego handlu dziką fauną i florą; apeluje o odpowiednie wsparcie w kolejnych wieloletnich ramach finansowych i rocznej procedurze budżetowej, aby zapewnić tym podmiotom odpowiednie zasoby i personel;

64. zaleca, aby UE i jej państwa członkowskie uznały handel dziką fauną i florą pochodzącą z nielegalnych źródeł za przestępstwo, niezależnie od statusu danego gatunku w załącznikach do CITES; wzywa Komisję do wykorzystania wyników studium wykonalności dotyczącego kryminalizacji nielegalnego handlu dziką fauną i florą ([32]) do przedstawienia w trybie priorytetowym odpowiednich wniosków ustawodawczych;

65. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zajęcia się rosnącym popytem na żywą dziką faunę i florę, a także na produkty z dzikiej fauny i flory poprzez wdrożenie i wspieranie opartych na dowodach inicjatyw na rzecz zmniejszenia popytu w państwach członkowskich UE;

66. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby rozszerzyły działania poza obecny zakres celu 14 Planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą, tak by zwiększyć zdolności w zakresie ratowania i odbudowy dzikiej fauny i flory uratowanej przed nielegalnym handlem za pomocą zasobów, finansowania i szkoleń, wraz z krajowymi planami działania na rzecz poprawy zarządzania skonfiskowanymi żywymi zwierzętami;

Przestępczość zorganizowana, cyberbezpieczeństwo i skonfiskowane zwierzęta

67. podkreśla, że wszystkie strony powinny uznać międzynarodową przestępczość przeciwko dzikiej przyrodzie za formę poważnej, zorganizowanej i źródłowej przestępczości ([33]), którą w swojej najpoważniejszej formie należy uznać za ekobójstwo; wzywa wszystkie państwa członkowskie UE do dostosowania przepisów krajowych do definicji poważnej przestępczości zawartej w Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej przez dopilnowanie, aby przestępstwa przeciwko dzikiej przyrodzie były traktowane jako przestępstwa źródłowe podlegające odpowiedniej karze na mocy ich kodeksów karnych;

68. zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia odstraszających środków karnych przeciwko nielegalnej działalności polegającej na nabywaniu dzikich zwierząt, handlu nimi i ich sprzedaży;

([32]) Towarzystwo Biologii Konserwatorskiej, „Resolving Uncertainties in the Legality of Wildlife Trade to Support Better Outcomes for Wildlife and People" [Rozstrzyganie niepewności co do legalności handlu dziką fauną i florą w celu wspierania lepszych wyników dla dzikiej fauny i flory oraz ludzi], https://conbio.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/conl.13110.

([33]) W rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ RES/77/325 wzywa się państwa członkowskie do „uznania nielegalnego handlu chronionymi gatunkami dzikiej fauny i flory za poważne przestępstwo" (pkt 6) oraz do „przeglądu i zmiany w razie potrzeby i w stosownych przypadkach przepisów krajowych, tak aby przestępstwa związane z nielegalnym handlem dziką fauną i florą były traktowane jak przestępstwa źródłowe" (pkt 9), https://digitallibrary.un.org/record/4020317?v=pdf.

69. uznaje bieżące wysiłki na rzecz oceny tego, czy w ramach Konwencji ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej trzeba opracować protokół dotyczący przestępstw przeciwko środowisku; podkreśla znaczenie stałego dialogu w tej sprawie, ze szczególnym uwzględnieniem przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie; przypomina, że protokół musi zawierać postanowienie zobowiązujące strony do kryminalizacji przywozu dzikiej fauny i flory nielegalnie wywiezionej z krajów pochodzenia i handlu nią;

70. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia mechanizmów transgranicznej współpracy, wymiany danych wywiadowczych i koordynacji z właściwymi organami i instytucjami międzynarodowymi, aby zwalczać udział zorganizowanych grup przestępczych w nielegalnym handlu dziką fauną i florą; podkreśla konieczność ciągłego inwestowania w monitorowanie i analizowanie nowych wydarzeń na nielegalnych rynkach dzikiej fauny i flory oraz związanej z nimi przestępczości;

71. wzywa Komisję, aby zagwarantowała koordynację przy wdrażaniu dyrektywy w sprawie przestępstw przeciwko środowisku, rozporządzenia w sprawie handlu dziką fauną i florą ([34]) oraz zmienionego planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą, a także innych odpowiednich strategii politycznych UE takich jak akt o usługach cyfrowych ([35]); wzywa państwa członkowskie do transpozycji dyrektywy w sprawie przestępstw przeciwko środowisku oraz do wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tej dyrektywy do 21 maja 2026 r.;

72. wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły i propagowały spójny i przejrzysty system zgłaszania wszystkich przypadków zatrzymania lub konfiskaty żywych zwierząt do CITES, Europolu i krajów pochodzenia; wzywa państwa członkowskie, by umożliwiły wykorzystanie zajętych i skonfiskowanych dochodów przestępców do wzmocnienia zdolności w zakresie ratowania i ochrony dzikiej fauny i flory;

73. wyraża zaniepokojenie nierozwiązanymi problemami z wdrażaniem rezolucji Konferencji 17.8 (Rev. CoP19) w sprawie zbycia skonfiskowanych okazów objętych CITES; podkreśla potrzebę ulepszonych wytycznych dotyczących natychmiastowego postępowania, podejmowania decyzji przez organy egzekucyjne oraz odpowiednich opcji umieszczania, aby zapobiec ponownemu wprowadzaniu okazów do obrotu;

74. wyraża zaniepokojenie gwałtownym wzrostem cyberprzestępczości związanej z dziką fauną i florą; wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do zintensyfikowania działań przeciwko niej, w tym przez zdecydowane wdrożenie i pełne egzekwowanie przepisów aktu o usługach cyfrowych, a także zacieśnienie współpracy międzynarodowej w celu określenia i wdrożenia najlepszych praktyk oraz opracowania środków zwalczania nielegalnego handlu w internecie; wzywa Komisję do opracowania szczegółowych wytycznych UE w celu przeciwdziałania cyberprzestępczości związanej z dziką fauną i florą zgodnie z przepisami aktu o usługach cyfrowych, z zapewnieniem skoordynowanych strategii politycznych we wszystkich państwach członkowskich i przy wspieraniu współpracy między wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami;

Zmiany w załącznikach do CITES

75. zdecydowanie popiera propozycje UE i jej państw członkowskich w sprawie gatunków do umieszczenia w wykazie i wiążące się z tym zmiany w załącznikach do CITES;

76. wzywa państwa członkowskie, by promowały przeniesienie zagrożonych rodzajów i gatunków z załącznika II do załącznika I do CITES po dokonaniu oceny naukowej, w szczególności rekinów (*Selachii*), pławikoników (*Hippocampus*), drzewiaków (*Dendrolagus*) i uistiti srebrzystej (*Mico*); wzywa UE i jej państwa członkowskie do poparcia propozycji umieszczenia kolejnych istotnych gatunków rekinów w załączniku II do CITES, w szczególności wrażliwych biologicznie rekinów głębinowych takich jak kewaczo;

77. przyjmuje do wiadomości powiadomienia przekazane stronom w celu skonsultowania się z państwami zasięgu w sprawie propozycji przeniesienia następujących gatunków z załącznika II do załącznika I: *Mobula spp*. (manta i diabły morskie) ([36]), *Rhincodon typus* (rekin wielorybi) ([37]) oraz *Carcharhinus longimanus* (żarłacz białopłetwy) ([38]), a także wzywa Komisję i państwa członkowskie UE do poparcia tych przeniesień;

([34]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/338/oj).

([35]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

([36]) CITES, powiadomienie stron, https://cites.org/sites/default/files/notifications/E-Notif-2024-133.pdf.

([37]) CITES, powiadomienie stron, https://cites.org/sites/default/files/notifications/E-Notif-2024-118.pdf.

([38]) CITES, powiadomienie stron, https://cites.org/sites/default/files/notifications/E-Notif-2024-134.pdf.

78. wzywa państwa członkowskie, by promowały pełne włączenia zagrożonych gatunków, niezależnie od ich geograficznego rozmieszczenia, do załącznika I do CITES po przeprowadzeniu oceny naukowej, w szczególności słoni (*Elephantidae*), lwów (*Panthera leo*) i nosorożców (*Rhinocerotidae*);

79. wzywa państwa członkowskie, by promowały włączenie gatunków zagrożonych do załączników do CITES po dokonaniu oceny naukowej, w szczególności chomika europejskiego (*Cricetus cricetus*), wróbla domowego (*Passer domesticus*), czajki (*Vanellus vanellus*) oraz skowronka zwyczajnego (*Alauda arvensis*);

80. wzywa UE i wszystkie strony do poprawy regulacji międzynarodowego handlu gatunkami płazów oraz do włączenia do załączników CITES trzech gatunków *Pelophylax*(*Pelophylax epeiroticus, P. shqipericus* i *P. ridibundus*);

81. wzywa państwa członkowskie, by promowały włączenie do załączników CITES lub objęcie ściślejszą ochroną zagrożonych rodzajów i gatunków koralowców, a także gatunków związanych z wylesianiem lasów deszczowych lub przetwórstwem drewna tropikalnego, po przeprowadzeniu oceny naukowej, w szczególności teczyny (*Tectona grandis*), hebanu (*Diospyros*) i mahoniu;

82. wzywa UE do oceny stosowności każdego wniosku o przeniesienie sokoła wędrownego z załącznika I do załącznika II, zgodnie z kryteriami określonymi w rezolucji Konferencji 9.24 (zmiany CoP17), i do sprzeciwu wobec takiego wniosku, jeżeli kryteria te nie są spełnione;

83. wzywa UE i jej państwa członkowskie do poparcia włączenia lub umieszczenia w wykazie gatunków zagrożonych w wyniku handlu egzotycznymi zwierzętami domowymi oraz do poparcia propozycji umieszczenia w wykazie zagrożonych gatunków endemicznych, a także zakazu wywozu żywych okazów, jeżeli chwytanie lub wywóz tych gatunków są zabronione na mocy przepisów krajowych danej strony;

84. ubolewa nad rosnącym popytem na pęcherze pławne gatunków *Sciaenidae*; apeluje o podjęcie działań w celu dopilnowania, aby handel międzynarodowy nie zagrażał przetrwaniu gatunków ani nie zwiększał ryzyka dla przypadkowo łowionych gatunków chronionych; wzywa strony, aby zaproponowały włączenie do załączników gatunków budzących obawy, w przypadku których spełnione są kryteria CITES, oraz zapewniły legalny, identyfikowalny i biologicznie zrównoważony handel;

Kwestie dotyczące poszczególnych gatunków

Gatunki wodne

85. wzywa państwa członkowskie, a także wszystkie kraje tranzytu i kraje zajmujące się hodowlą i tuczeniem węgorzy w akwakulturze, aby wzmocniły współpracę i działania na rzecz skutecznego zwalczania nielegalnego handlu węgorzami i rozbijania siatek przestępczych oraz przeznaczyły na ten cel wystarczające środki; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, aby podczas COP20 przyjęto rezolucję w sprawie handlu okazami *Anguilla spp*. i decyzję o umieszczeniu wszystkich pozostałych gatunków tego rodzaju w załączniku II wraz z węgorzem europejskim;

86. podkreśla kluczową rolę, jaką rekiny i płaszczki odgrywają w utrzymaniu zdrowia ekosystemów oceanicznych; ostrzega, że poważne zagrożenia związane z handlem nadal narażają rekiny i płaszczki na wyginięcie, w szczególności rekiny głębinowe; wzywa UE i jej państwa członkowskie do poparcia i wspólnego zgłaszania wniosków i rezolucji CITES mających na celu zapewnienie silniejszej ochrony gatunków rekinów i płaszczek przed niezrównoważonym i nielegalnym handlem, a także przed degradacją siedlisk i zanieczyszczeniem;

87. zachęca strony do dzielenia się ustaleniami dotyczącymi nieszkodliwości opracowanymi dla gatunków rekinów i rajokształtnych; wzywa strony do podjęcia natychmiastowych działań w celu wyeliminowania rozbieżności w danych dotyczących handlu produktami z rekinów objętych CITES zarejestrowanych w bazie danych handlowych CITES oraz do poprawy zgodności;

88. wskazuje na utrzymujące się trudności w identyfikowaniu i dokumentowaniu handlu żywymi koralami i skałami koralowymi; wzywa strony do wspierania dalszych prac nad identyfikacją i identyfikowalnością gatunków w handlu koralami; apeluje o ewentualny przegląd odpowiednich przepisów rezolucji Konferencji 12.3 (Rev. CoP19) w celu wyeliminowania luk w identyfikacji;

89. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby podczas COP20 przyjęto rezolucję mającą na celu poprawę stanu ochrony kulbinowatych (*Sciaenidae*) oraz uregulowanie międzynarodowego handlu tymi gatunkami;

90. wzywa UE, która jest jednym z największych importerów morskich ryb ozdobnych pod względem wartości ([39]), oraz wszystkie strony do wspierania środków mających na celu poprawę stanu ochrony i uregulowanie międzynarodowego handlu morskimi rybami ozdobnymi;

Wielkie koty

91. uznaje, że niektóre gatunki wielkich kotów należą do najbardziej zagrożonych gatunków objętych CITES oraz że w obszarze ochrony gatunków wielkich kotów objętych CITES i regulacji handlu nimi istnieją liczne wyzwania; apeluje o odpowiednie środki finansowe współmierne do tych wyzwań; apeluje o wdrożenie określonych czasowo zaleceń krajowych oraz o podjęcie konkretnych zobowiązań finansowych w zakresie ochrony dużych kotów;

92. zauważa, że rezolucja Konferencji 12.5 (Rev. CoP19) upoważnia strony do przekazywania Sekretariatowi informacji na temat azjatyckich dużych kotów; ubolewa nad utrzymującym się brakiem reakcji ze strony państw zasięgu; wzywa UE i wszystkie strony do przyjęcia podczas COP20 zdecydowanych decyzji dotyczących dużych kotów azjatyckich trzymanych w niewoli;

93. jest głęboko zaniepokojony handlem żywymi tygrysami i ich częściami ciała; wyraża głębokie ubolewanie, że unijne przepisy dotyczące handlu dziką fauną i florą nie zapobiegają handlowi tygrysami wyhodowanymi w niewoli i ich częściami ciała;

94. ubolewa nad wnioskiem dotyczącym skreślenia decyzji 18.105 w sprawie lampartów azjatyckich, pomimo utrzymujących się obaw dotyczących nielegalnego handlu; wzywa Sekretariat CITES do przeprowadzenia szczegółowego przeglądu nielegalnego handlu lampartami azjatyckimi i stanu ich ochrony oraz do przedstawienia zaktualizowanych ustaleń na COP20; wzywa do przeglądu rezolucji Konferencji 10.14 (Rev. CoP19) w celu zapobiegania nadmiernej eksploatacji gatunków;

Słonie

95. apeluje o poparcie proponowanej zmiany nomenklatury w celu włączenia słoni afrykańskich do rodzaju *Loxodonta spp*. oraz o wspieranie rozwoju prostych i jednolitych ram prawnych dotyczących handlu żywymi, schwytanymi na wolności słoniami afrykańskimi, ograniczających wywóz do programów ochrony in situ lub bezpiecznych obszarów w środowisku naturalnym, w ramach naturalnego i historycznego zasięgu gatunku w Afryce;

96. jest zaniepokojony rosnącym nielegalnym handlem częściami słoni azjatyckimi i produktami z nich, zwłaszcza w internecie; podkreśla znaczenie utrzymania i odnowienia decyzji 18.226 (Rev. CoP19) podczas CoP20; zachęca do ściślejszej współpracy między zainteresowanymi stronami i państwami zasięgu, wzywając je do bardziej aktywnego zaangażowania w dyskusje i działania na rzecz wzmocnienia towarzyszącej rezolucji Konferencji 10.10 (Rev. CoP19);

97. jest zaniepokojony ograniczonymi postępami we wdrażaniu decyzji 19.68–19.70 w sprawie przeglądu procesu krajowych planów działania dotyczących kości słoniowej; podkreśla potrzebę przeprowadzenia niezależnego przeglądu tego procesu oraz zapewnienia wsparcia w zakresie zdolności krajom, które zostały uznane za źródła poważnych obaw w światowym handlu kością słoniową;

98. wzywa UE do zagwarantowania, że system informacji na temat handlu słoniami (ETIS) pozostanie solidnym mechanizmem i źródłem informacji o tendencjach w nielegalnym handlu kością słoniową; z zadowoleniem przyjmuje nowe narzędzie uruchomione na platformie internetowej ETIS w celu publicznego udostępniania na szczeblu krajowym danych dotyczących zajęcia w ETIS;

99. wzywa UE i wszystkie strony, by w trybie pilnym wprowadziły wszelkie niezbędne środki legislacyjne, regulacyjne i egzekucyjne w celu zamknięcia swoich rynków krajowych na handel komercyjny surową i przetworzoną kością słoniową

([39]) Biondo, M. i in., „An Updated Review of the Marine Ornamental Fish Trade in the European Union" [Zaktualizowany przegląd handlu ozdobnymi rybami morskimi w Unii Europejskiej], (2024), https://www.mdpi.com/2076-2615/14/12/1761.

100. apeluje o pilne zamknięcie pozostałych legalnych krajowych rynków kości słoniowej oraz wzywa UE i wszystkie strony do sprzeciwienia się wszelkim propozycjom zniesienia ograniczeń w handlu kością słoniową;

101. wzywa UE i wszystkie strony do wspierania niekomercyjnego likwidowania zapasów kości słoniowej, a także niekomercyjnego likwidowania zapasów innych gatunków umieszczonych w wykazie CITES, w tym łusek łuskowców i rogu nosorożca; wzywa UE i wszystkie strony do poparcia odnowienia decyzji 18.184 i 18.185 w sprawie zapasów kości słoniowej;

Inne gatunki

102. wyraża zaniepokojenie opóźnieniem w zwołaniu posiedzenia grupy zadaniowej CITES ds. egzekwowania przepisów dotyczących nosorożców; podkreśla, jak ważne jest przestrzeganie postanowień dotyczących zmniejszenia popytu zawartych w rezolucji konferencji CITES. 9.14 (zmiany CoP19) w sprawie ochrony nosorożców afrykańskich i azjatyckich oraz handlu nimi; zdecydowanie wzywa strony do podtrzymania zobowiązania do zamknięcia rynków rogu nosorożca oraz do wzmocnienia wymiany danych wywiadowczych i wspólnych operacji w celu rozwiązania problemu nielegalnego handlu rogu nosorożca, w tym poprzez zacieśnienie współpracy międzynarodowej, prowadzenie wspólnych operacji i śledzenie przepływów finansowych;

103. wyraża ubolewanie z powodu braku przejrzystości Chin w odniesieniu do zapasów łusek łuskowców; wzywa strony do dalszego składania rocznych sprawozdań na temat zapasów łusek zgodnie z rezolucją Konferencji Stron CITES 17.10 (Rev. CoP19) w sprawie ochrony łuskowców i handlu nimi; zachęca do opracowania terminowych i wymiernych zaleceń mających na celu zamknięcie legalnych rynków krajowych, które przyczyniają się do nielegalnego handlu i kłusownictwa;

104. wyraża głębokie zaniepokojenie ciągłym spadkiem liczebności populacji morświna kalifornijskiego i totoaby; wzywa Meksyk do natychmiastowego i pełnego wdrożenia planu działania w zakresie zapewnienia zgodności dotyczącego totoaby; wzywa Sekretariat CITES do objęcia Meksyku zawieszeniem handlu w związku z niepełnym wdrożeniem planu działania w zakresie zapewnienia zgodności w odniesieniu do totoaby; wzywa UE i jej państwa członkowskie, a także wszystkie kraje tranzytu i kraje docelowe, aby wzmocniły działania na rzecz skutecznego zwalczania nielegalnego i niezrównoważonego handlu totoabą oraz przeznaczyły na ten cel wystarczające środki;

105. wzywa UE i jej państwa członkowskie do usunięcia luk w prawodawstwie unijnym ułatwiających nielegalny handel dzikim ptactwem, do poprawy egzekwowania obowiązujących przepisów zakazujących przywozu złowionego dzikiego ptactwa oraz do wspierania środków zwiększających regulację międzynarodowego handlu ptakami;

106. wzywa UE i wszystkie strony do wspierania środków mających na celu poprawę stanu ochrony bezkręgowców i uregulowanie międzynarodowego handlu nimi;

107. odnotowuje trwające prace Sekretariatu, strony i Komitet ds. Zwierząt w zakresie ochrony płazów i handlu nimi zgodnie z decyzjami 19.197–19.199 w sprawie ochrony płazów (*Amphibia spp.*); wzywa strony do dalszego zajmowania się wpływem międzynarodowego handlu żabami na dzikie populacje oraz do wspierania dalszych prac nad uregulowaniem ochrony płazów i handlu nimi podczas CoP20;

108. wzywa państwa członkowskie do opowiadania się za silniejszą ochroną niedźwiedzia polarnego (*Ursus maritimus*) oraz przeciwdziałania zagrożeniom dla tego gatunku wynikającym z eksploatacji do handlu trofeami i skórami;

°
° °

109. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania tej rezolucji Radzie, Komisji oraz stronom Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem i jej sekretariatowi.